LUMINI ŞI (cît mai puţine) UMBRE...

Apariţia unei noi rubrici se cere, de regulă, explicată cititorilor, redacţia făcîndu-şi astfel cunoscute intenţiile tematice, zonele şi modalităţile de prospectare, chiar eficienţa sperată.

„SPORT PENTRU TOŢI" nu ni se pare a fi un caz de excepţie. Desi ideea în sine a căpătat de multă vreme o statornică şi largă exprimare în viaţa cotidiană a cetăţenilor de toate vîrstele.

Recent, sărbătorescul final al anului '71 ne-a prilejuit cunoştinţa unui bilanţ, exigent şi responsabil întocmit, care înfăţişează, fără zorzoane şi artificii, în graiul convingător al cifrelor şi statisticilor, cotele destul de ridicate ale unui progres evident în împlinirea misiunilor de răspundere pe care partidul şi statul nostru le-au încredinţat mişcării sportive.

Strălucesc luminî puternice la aceste cote. Ele nu acoperă, însă, umbrele neajunsurilor — şi ele în bună măsură cunoscute — ori cele ale proiectelor nerealizate, nu din lipsa condiţiilor, nu din nereceptivitatea tineretului la mişcarea în aer liber, la exerciţiul fizic, la activitatea sportivă din săli şi de pe stadioane, ci pentru că, ici-colo, lucrurile n-au fost înţelese cum trebuie, cei însărcinaţi anume ca să-şi apropie semenii de acel izvor de sănătate şi frumuseţe fizică şi morală multumindu-se cu mult prea puţin, lăsîndu-se prea adesea traşi de mînecă pentru a face cîte ceva.

Obiectivele viitoare — dar şi cele prezente, cele ale acestui entuziast început de nou an sub semnul muncii creatoare, al iniţiativelor, al dorinţei de mai mult şi mai bine — cer imperios abandonul total al mentalităţilor de care aminteam mai sus. Altfel nu se poate, dacă vrem să vedem împlinite şi chiar depăşite îndrăznetele prevederi ale planului de dezvoltare a activităţii de educaţie fizică şi sport pe perioada 1971—1975.

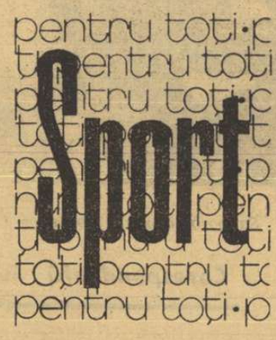

Studierea acestui document, îndreptar preţios pentru o lungă perioadă de timp a întregului activ al mişcării sportive, pune într-un luminos şi generos prim-plan, mai mult ca oricînd, tocmai ideea care ne-a sugerat titlul rubricii de faţă. Pentru că, uneori, în exaltarea recordurilor, tentaţi de vraja marilor performanţe, uităm pentru prea multă vreme celelalte virtuţi ale educaţiei fizice şi sportului şi le dăruim prea puţin din munca, preocupările şi pasiunea noastră.

De fapt, e nevoie de un „SPORT PENTRU TOŢI", de o largă şi susţinută acţiune care să răspundă, deopotrivă, multiplelor cerinţe ale cetăţenilor. De la necesitatea fortificării fizice pînă la realizarea oricăror aspiraţii de afirmare în sportul mondial.

Despre principalele realizări, iniţiative, dar şi neajunsuri, constatate în această direcţie ne propunem să discutăm în noua noastră rubrică, acordînd — din mai multe motive, printre care şi cel al amplei oglindiri a sportului de performanţă în toate paginile ziarului — prioritate PROBLEMELOR ŞI PREOCUPARILOR ÎNDREPTATE INDEOSEBI SPRE MAI BUNA ÎNDEPLINIRE A SARCINILOR TRASATE DE PARTID ÎN DIRECŢIA UNEI CÎT MAI LARGI DEZVOLTĂRI A EDUCAŢIEI FIZICE ŞI A ACTIVITĂŢII SPORTIVE DE MASĂ.

Cu aceste gînduri şi adresînd cititorilor, mai ales activiştilor sportivi, invitaţia de a ne face cunoscute opiniile, propunerile şi sugestiile lor, începem aşadar o dezbatere pe care o dorim fructuoasă în primul rînd prin succesele pe care rubrica „SPORT PENTRU TOŢI" îşi propune să le găzduiască, să le comenteze cît mai des. Dar, dacă va fi nevoie...

Dan GÎRLEŞTEANU

În sala Dinamo, la ultima repetiţie a juniorilor II, înaintea „naţionalelor" de la Botoşani.

POLO

NAŢIONALA NU MAI ARE „SENATORI" !

este de părere antrenorul N. FIROIU

Poloiştii din primul eşalon reprezentativ lucrează intens, zi de zi, de mai multe săptămîni. Cei 13 jucători de „cîmp" (12 bucureşteni şi un clujean), alături de grupul celor 5 portari, stau zilnic cîte 5—6 ore în bazin, dînd în permanenţă de lucru dr. A. Szogy în problema recuperărilor după eforturile extrem de dure. Dar, oboseala firească din fiecare seară (după cea de a 25-a „sută" ce încheie al doilea antrenament cotidian jucătorii ies din apă deseori epuizaţi) este învinsă, în primul rînd, printr-o mare ambiţie şi o puternică dorinţă de afirmare (majoritatea celor prezenţi se află abia la primul galon de internaţional). Rezultatele bune din sezonul precedent se cer doar confirmate. Şi nu numai atît. O nouă prezenţă în careul de aşi, dar de această dată într-un cadru olimpic, constituie obiectivul major în acest an, pentru a cărui realizare nu se precupeţeşte nici un dram de energie.

La mijlocul unei prime perioade pregătitoare, în care accentul cade pe dezvoltarea fizică multilaterală, antrenorii lotului, A. Grinţescu şi N. Firoiu, au prevăzut şi un turneu de verificare (a se vedea rezultatele în chenarul alăturat), la care au mai invitat echipa Rapid şi naţionala de juniori. La finele lui am cerut părerea celor doi tehnicieni :

A. GRINŢESCU : „S-a lucrat intens în ultimele săptămîni şi unele rezultate au început să apară. Mă bucură faptul că cei mai mulţi jucători şi-au îmbunătăţit simţitor viteza. Antrenorii de înot vor avea o surpriză în vară, cînd le voi aduce în concurs o ştafetă de 4x100 m liber, care „merge" acum 3:50,0 şi pînă atunci va mai creste, în mod sigur. **Novac, V. Rus. Cl. Rusu** coboară sub 59,0, **Nastasiu, Szabo, C. Rusu** sub 60,0, iar Lazăr, D. Popescu, Zamfirescu şi Mihăilescu sînt foarte aproape de un minut. Şi rezistenţa lor în apă a crescut substanţial. De acum vom începe să ne axăm mai mult pe latura tehnică a pregătirii, cu mare atenţie asupra jocului în apărare. Meciurile din turneu ne-au arătat încă lipsuri în mijloacele de deposedare a adversarului, ca şi în ceea ce priveşte orientarea tactică".

N. FIROIU : „Au dispărut senatorii din echipă. Tinerii promovaţi încă din iarna trecută, ca şi cei ce s-au adăugat în toamnă, se încadrează tot mai bine în joc, astfel că toţi componenţii lotului ştiu că oricînd ne putem dispensa de serviciile oricui. Faptul s-a repercutat direct în pregătire cu rezultate apreciabile, şi el reprezintă cea mai bună garanţie că ne vom prezenta la un nivel superior în acest an. Vreau să mai remarc dorinţa de afirmare a portarilor, care muncesc ca niciodată".

— a.v. —

Rezultatele turneului de verificare : **Lotul A** cu Lotul B 5—5, Rapid 10—6, Lotul de juniori 13—5 ; **Lotul B** cu Rapid 14—9, Lotul de juniori 10—5 ; **Rapid** — Lotul de juniori 7—5.

lupte

AZI, TRAGEREA LA SORŢI ÎN NOUL CAMPIONAT PE ECHIPE

În curînd, mai exact la 20 şi 27 februarie, se va da startul în noua ediţie a campionatului naţional de lupte libere, respectiv, greco-romane pe echipe. Formula de disputare a campionatului rămîne aceeaşi ca şi anul trecut, adică, la fiecare stil cîte 18 formaţii, împărţite în serii de cîte nouă, după criterii geografice şi valorice avînd în vedere clasamentul ediţiei trecute a competiţiei. Întocmirea programului, **tragerea la sorţi, va avea loc azi, la ora 13,30, la sediul Federaţiei române de lupte.** Sînt invitaţi să participe delegaţii echipelor.

ATLETISM

Dacă nu mai există perioadă de hibernare

DE CE SÎNT NEGLIJATE CONCURSURILE DE SALĂ ?

În acest an, sezonul atletic bucureştean „indoor" a debutat mai tîrziu ca în cel precedent, cînd luna decembrie intrase deja în priza concursurilor de sală. Este adevărată întîrzierea din acest an nu este consecinţa hibernării în scorbura indiferenţei — mărturie au stat taberele montane ale copiilor şi juniorilor din perioada vacanţei, stau asiduele pregătiri ale atleţilor fruntaşi din lotul naţional şi olimpic, în ciuda absenţei în această perioadă decisivă a unei săli corespunzătoare —, dar periodicele confruntări cu rigoarea secundelor, centimetrilor şi cu nepravăzutul adversarilor din concurs alcătuiesc „sarea şi piperul" oricărei pregătiri.

Iată de ce militäm pentru diseminarea concursurilor de sală în afara calendarului centralizat al federaţiei de resort, deschise tuturor categoriilor de atleţi şi, mai ales, viitorilor atleţi, copiilor atraşi de mirajul ştachetei, al înfrîngerii gravitaţiei, al firului alb al sosirii. Iată de ce aşteptăm iniţiativa locală a comisiilor judeţene de specialitate care să aducă săptămînă de săptămînă atletismul în sălile de la Brăila, Botoşani, Braşov, Timişoara, Cluj, Tg. Mureş, şi o dată cu competitorii şi publicul, ajuns la obişnuinţa că atletismul nu mai este sportul unui singur sezon.

După cum ne spunea şi profesoara **Georgeta Muşat** de la S.S.A. (antrenoarea **Auricăi Nedelea** şi a **Mihaelei Stoica,** învingătoare în probele de 50 m plat şi garduri), concursurile de sală, în timpul iernii şi primăverii, nu constituie un scop în sine în ceea ce îi priveşte pe atleţii juniori, ci o verificare a stadiului de pregătire atins în vederea sezonului în aer liber. Din acest punct de vedere, perioada actuală urmează unei intense pregătiri fizice generale, cea specifică avînd o pondere mai mică decît de obicei, datorită marii încărcături pe metru pătrat din sălile „Viitorul" şi „Dinamo", singurele aflate acum la dispoziţia celor 2 300 de atleţi legitimaţi şi a celor cîteva sute de novici din Capitală...). Apreciind într-un asemenea context rezultatele obţinute de juniorii II din Bucureşti în primul concurs al anului (şi ultimul înaintea „naţionalelor" de la Botoşani, din 5—6 februarie), se impun de la sine noul record naţional obţinut de **Bedros Bedrosian** (Viitorul) la triplu salt: 14,50 m (vechiul record: 14,11 m), cei 5,28 m ai **Mariei Sintea** (S.S.A.) comparativ cu recordul de 5,58 al probei de lungime fete, şi cele 6,9 sec. ale **Auricăi Nedelea** pe 50 m plat, ţinînd cont de recordul absolut (6,3) al Eleonorei Monoranu (pentru senioare şi toate categoriile de junioare). Probele de garduri, solicitînd un grad adecvat de tehnicitate, au fost evident grevate de lipsa pregătirii speciale, numărul iniţial redus de participanţi scăzînd chiar pe parcursul desfăşurării seriilor, pentru că din start plecau trei concurenţi şi la sosire ajungea cine putea... Rezultate mediocre la înălţime fete (1,40 m), ce nu pot fi puse numai pe seama condiţiilor neprielnice de elan, întrucît băieţii **(Mihai Zara** şi **C-tin Ene,** de la S.S.A.) au reuşit un promiţător 1,80 m.

Juniorii II din Bucureşti şi-au desemnat campionii. La sfîrşitul acestei săptămîni vor intra în arenă colegii lor mai mici, juniorii III. Pe cînd veşti şi despre întrecerile atleţilor din ţară ?

Paul SLAVESCU

TREI RECORDURI ÎN REUNIUNEA DE LA DINAMO

În cadrul reuniunii atletice ce a avut loc duminică în Capitală, în sala Dinamo, s-a disputat şi o probă de 30 m plat, în organizarea comisiei de atletism a sectorului II. Proba, dominată de sprinterii dinamovişti, s-a încheiat cu următoarele rezultate finale: seniori — Dan Hidişoanu 3,9 sec. (record egalat); senioare — Ruxandra Marinescu 4,4 sec. (record egalat); juniori III — Vladimir Olteanu 4,3 sec (record).

UNIVERSITATEA CLUJ ÎNTRE RETROSPECTIVĂ ŞI ANTICIPAŢIE

● Bilanţul anului 1971 indică o tendinţă de stagnare în activitatea clubului universitar clujean

O adunare de dare de seamă, reprezentînd o retrospectivă a activităţii desfăşurată, în primul rînd, de către sportivi, precum şi o anticipaţie a muncii pe care aceştia urmează s-o presteze pe parcursul unei perioade date, revendică — credem noi — şi prezenţa celor direct interesaţi, a celor aflaţi în miezul problemelor şi a căror soartă este pusă în discuţie ; adică sportivii.

Iată pentru ce am fost şocaţi cînd, în sala unde „U" îşi analiza activitatea pe 1971, n-am descoperit, la începutul lucrărilor, **decît 3 sportivi (!), dintre care doi s-au „subtilizat" pe parcurs,** pe „baricade" rămînînd doar căpitanul fotbaliştilor, Remus Cîmpeanu, reţinut şi el de obligaţiile de serviciu pe care le prestează în cadrul clubului.

Lipsă de informaţie ? NU ; din secretariatul clubului au plecat 125 de invitaţii. Lipsă de timp ? Nu o pot invoca decît cîţiva, aceia care — în orele respective — au fost reţinuţi fie de producţie, fie de cursuri şi seminarii. Lipsă de interes ? Dar... mai bine să nu căutăm răspuns la această întrebare (ar fi jenant pentru sportivi) şi să trecem la problemele atacate în şedinţă.

Luînd ca elemente de comparaţie anii 1965 (cînd „U" era un club titan, cu atenţia distribuită spre activitatea numeroaselor secţii care funcţionau aici) şi 1967 (anul de după înfiinţarea celorlalte trei cluburi sportive universitare clujene care au despovărat „Universitatea" de marea încărcătură de secţii, creindu-i posibilitatea unei detente pentru cele 6 discipline care rămăseseră să-şi desfăşoare activitatea aici), unul dintre participanţii la lucrări, tovarăşul **Mircea Popescu,** inspector în Ministerul Învăţămîntului, concluziona pe bază de cifre şi grafice că **„U" trăieşte** — aşa cum au dovedit-o rezultatele din 1971 — **un moment de stagnare, cu tendinţă de alunecare în jos.** Alunecare pe care o anunţă echipa feminină de handbal (periclitată cu retrogradarea în divizia secundă), cea feminină de baschet (lipsită de şansa promovării în A), modestia cu care evoluează gimnastica modernă, fluctuaţia de comportament, de la un meci la altul, a „5"-ului masculin de baschet, una dintre formaţiile care, permanent, a punctat decisiv pentru prestigiul lui „U".

Situaţia — reliefată, de altfel, şi de raport — îşi găseşte explicaţia în **lipsa elementelor de valoare** (la ambele echipe feminine), în **insuficienta pregătire fizică şi tehnico-tactică** a „7"-lui feminin şi în **falsul spirit de lucru existent aici, în redusa preocupare pentru recrutarea şi şlefuirea elementului tînăr** (cazul celor trei echipe amintite), care să revitalizeze formaţiile sau să înlocuiască pe acei sportivi care nu mai dau randament ridicat din cauza preocupărilor profesionale sau familiale, în **existenţa unor cazuri de indisciplină** — sesizate şi sancţionate, de altfel — **în trupa baschetbalistelor.**

Desigur, de situaţia „pe sîrmă" în care stau aceste echipe feminine şi de lipsa unui orizont luminos al gimnasticii moderne, **responsabile se fac, în primul rînd, sportivele şi cadrele tehnice ce se ocupă de pregătirea acestora.** Nu poate fi, însă, ignorat — şi nici iertat de critici — faptul că **birourile de secţii** (acele organisme constituite şi chemate să supravegheze activitatea secţiei şi să intervină acolo unde situaţia o cere), **ori nu şi-au făcut cu nimic simţită prezenţa** (cazul secţiei de gimnastică modernă, unde biroul nu s-a întrunit niciodată în cursul anului 1971), **ori acolo unde ele funcţionează nu şi-au dirijat interesul şi preocupările decît către băieţi** (cazul secţiilor de baschet şi handbal).

Dar, pentru că sîntem la acest capitol, al birourilor de secţii — considerate încă, prin unele locuri, organisme fantomă sau, în cel mai bun caz, organisme lipsite de eficacitate — se cere să demonstrăm, sprijinindu-ne pe exemplele oferite de birourile secţiilor de atletism, judo, volei şi handbal masculin, că **acolo unde acestea şi-au impus prezenţa, conlucrînd cu sectorul tehnic, apropiindu-se de sportive şi intermediind problemele acestora la conducerea clubului, roadele au fost din cele mai bune.** Astfel, la atletism tov. **Vasile Biris** — supraveghetorul parcului sportiv Babeş şi membru al biroului secţiei — **a reuşit ca, prin mijloace care n-au revendicat fonduri, să aducă ameliorări apreciabile sălii de sport,** conform solicitărilor antrenorilor şi atleţilor ; **înfiinţarea şi viabilitatea secţiei de judo, ca şi recenta ei performanţă de a se număra printre cele 9 echipe care compun cea dintîi divizie naţională A de judo se datoreşte, în mare parte, activităţii neobosite a preşedintelui acestei secţii,** tov. **Ioan Blejan,** şeful Comisiei sportive pe centrul universitar Cluj ; **permanenta situare a echipei de handbal masculin pe un loc fruntaş** în aprigul campionat naţional, **evoluţia onorabilă, în prima divizie, a tinerei echipe masculine de volei,** ca şi **prezenţa omonimei feminine în fruntea diviziei B** — cu şanse certe de promovare în A — **sînt acumulări şi salturi la care au contribuit apreciabil şi cei aflaţi în birourile secţiilor, oameni devotaţi sportului, suflete dăruite lui „U".**

Revenind la cauzele care menţin în anonimat unele dintre echipele „Universităţii", trebuie să menţionăm — respectînd clasicul „audiatur et altera pars" (exprimat în rapoartele pe care antrenorii le-au înaintat clubului înainte de întocmirea dării de seamă) — **insuficienta preocupare a conducerii clubului pentru preluarea de elemente tinere de valoare** (aici este vizată pregătirea speranţelor sportive pentru intrarea în facultate) **şi soluţionarea unor „revendicări" ale sportivilor** care constituie piese principale în angrenajul echipelor, ca şi **palidele intervenţii ale sectorului tehnic al clubului în procesul de pregătire a echipelor.**

Iată, deci, desfăşurate, toate cauzele care determină stagnarea performanţei la „U", deşi **decatlonistul Vasile Bogdan a adus, la Cluj, titlul balcanic al probei,** deşi **echipa lui Remus Cîmpeanu a terminat turul pe locul III,** iar **cea a lui Schobel poposeşte, după 12 etape, pe locul IV,** deşi **baschetbaliştii smulg victorii la Dinamo şi Rapid,** deşi **judoul este prezent în prima divizie,** deşi schioara **Georgeta Băncilă este campioană universitară la „coborîre",** deşi...

Iată cauze pe care şedinţa de analiză le-a cerut urgent ameliorate, iată impedimente pe care nu-mele şi prestigiul lui „U" le reprimă cu severitate, iată piedici de care n-am vrea să mai auzim în analiza din decembrie viitor.

Nuşa DEMIAN

schi

„ALPINII" POT REALIZA SALTUL CALITATIV SPRE MAREA PERFORMANŢĂ

Sîmbătă şi duminică, pe Valea Scîndurarilor din Bucegi, s-au întrecut, în cadrul „Cupei Sinaia", schiorii alpini. La startul competiţiei au fost prezenţi (cu excepţia sportivilor aflaţi la concursuri în străinătate, Dan Cristea şi Virgil Brenci în Austria, Gheorghe Vulpe, Constantin Văideanu, Marin Focşeneanu şi Ştefan Moldovan în U.R.S.S.) toţi schiorii de valoare, ai ţării, care, în cele două zile aie disputelor, au făcut dovada unor frumoase calităţi şi, ceea ce este mai important, au demonstrat că au încă multe posibilităţi de progres. Cu excepţia lui **Dorin Munteanu,** care are vîrsta „înaintată" de... 25 de ani, restul participanţilor sînt în jur de 20 de ani, mulţi dintre ei chiar şi mai tineri.

Dacă pînă acum la întrecerile schiorilor alpini ierarhiile au fost uşor de precizat, iată că a venit timpul ca la un slalom special, cum a fost cel din Valea Scîndurarilor, să lupte pentru primul loc cîte 7—8 schiori, iar diferenţele de timp între protagonişti să fie minime. Aceasta a făcut ca disputa pentru întîietate să fie foarte aprigă şi de o mare spectaculozitate.

De altfel, antrenorul federal, prof. **Ion Berindei,** ne-a spus : **„În schiorii alpini se investesc multe eforturi şi fonduri. Probele fiind de o mare dificultate, ele cer din partea sportivilor străduinţi deosebite în pregătire. Un schior de performanţă se pregăteşte în 8—10 ani, iar consacrarea lui este destul de dificilă. Tocmai atunci cînd spui că ai realizat totul cu sportivul de care răspunzi, constaţi că nu obţine rezultatele pe care le scontai. Dintr-o grupă de 10—15 copii, cu care ai început lucrul de timpuriu, majoritatea, cînd ajung la seniorat, se pierd în anonimat şi doar 1—2 fac saltul calitativ necesar performerilor. Spre deosebire de anii trecuţi, iată că şi la noi munca de pregătire cu copiii a început să dea roade. Fiecare grupă de copiii şi-a desemnat liderul, care acum luptă de la egal la egal cu „alpinii" noştri consacraţi. Dintre tinerii cu frumoase posibilităţi de progres s-au remarcat la „Cupa Sinaia" Alexandru Bogdan, Paul Ivănescu, Constantin Tudor, Nicolae Ghimbăşan, Vasile Creţoi şi alţii. Iată deci că pentru întîietate, alături de un Cristea, Brenci, Munteanu, Vulpe, au apărut şi schiori de la care, de acum înainte, se aşteaptă rezultate tot mai bune".**

Antrenorul federal a făcut cîteva precizări interesante, la care noi adăugăm: preocuparea federaţiei faţă de tinerii schiori alpini să rămînă la aceeaşi cotă ridicată, sportivii să fie înzestraţi în continuare (de cluburi, de federaţie) cu materiale şi echipament de calitate superioară, ceea ce va contribui la pregătirea unor succese viitoare.

La acestea se adaugă, evident, **pîrtiile de antrenament şi concursuri, precum şi mijloacele mecanizate de urcare.** În ultimul an, staţiunile noastre montane Poiana Braşov, Sinaia, Predeal s-au îmbogăţit cu noi tele-schiuri, teleferice şi tele-cabine. Pentru aceste realizări, antrenorii, specialiştii au numai cuvinte de mulţumire, dar şi un... of. Este vorba de preţurile de transport cu aceste mijloace care, aşa cum am constatat, grevează mult bugetele cluburilor şi asociaţiilor cu secţii de schi. De exemplu, o urcare cu tele-cabina din Sinaia la Vîrful Furnica costă 12 lei de persoană. Un antrenor are în grijă 10—15 sportivi şi dacă în medie execută numai 5—6 coborîri cu schiorii, vom constata că suma globală este destul de ridicată. Sperăm că forurile diriguitoare ale acestor mijloace vor găsi o soluţie convenabilă, fie prin acordarea unor gratuităţi, fie prin reducerea tarifelor pentru schiori, lucru absolut necesar pentru bunul mers al schiului nostru de performanţă.

Paul IOVAN

GH. VULPE A CÎŞTIGAT TREI PROBE ÎN CONCURSUL DE LA KYROVSK [U. R. S. S.]

În nordul peninsulei Kola din U.R.S.S., în cunoscuta staţiune Kyrovsk a avut loc zilele trecute un interesant concurs internaţional de schi alpin, la care au participat sportivi din **Elveţia, România** şi **Uniunea Sovietică.** Din delegaţia sportivilor români au făcut parte **Gheorghe Vulpe, Constantin Văideanu, Marin Focşeneanu, Ştefan Moldoveanu,** precum şi schioarele **Iudith Tömöry** şi **Minodora Zerman.** Băieţii noştri au avut o frumoasă comportare, reuşind prin **Gheorghe Vulpe** să cucerească 3 locuri I. Cursa de slalom special, disputată în două manşe, cu cîte 65 de porţi, la care au fost înscrişi 100 de concurenţi, a revenit lui Gheorghe Vulpe, care a lăsat o excelentă impresie. Slalomul uriaş (două manşe) a dat cîştig de cauză, de asemenea, reprezentantului nostru Vulpe. C. Văideanu a înregistrat în prima coborîre cel mai bun timp, dar a greşit în manşa a II-a şi a fost descalificat, Focşeneanu s-a clasat pe locul IX, iar Moldoveanu pe XIV. Proba de coborîre a fost dosebit de dificilă şi a cauzat multe abandonuri şi descalificări. Văideanu a terminat pe locul II, iar Vulpe pe V.

Combinata alpină pe trei probe a revenit tot schiorului român Gheorghe Vulpe.

PATINAJ VITEZĂ

„CUPA AGRONOMIA CLUJ" — O COMPETIŢIE REUŞITĂ

TUŞNAD, 17 (prin telefon). Duminică şi luni, gerul a constituit un neînduplecat adversar pentru participanţii la **„Cupa Agronomia Cluj",** ultimul concurs de verificare a pregătirilor efectuate în vederea finalei campionatului naţional de patinaj viteză. În pofida frigului pătrunzător (minus 20—22 grade) şi a vîntului tăios, aiergătorii care au respectat programul de antrenament au fost creditaţi cu rezultate de natură să bucure pe toată lumea. Ne referim, în principal, la juniorii **Eugen Imecs** (Agronomia Cluj), **Zoltan Sandor** (Dinamo Braşov) şi alţii, care continuă să confirme bunele aprecieri, depăşind în întreceri directe sau indirecte o serie de concurenţi seniori care se află aici la Tuşnad, pe cheltuiala cluburilor şi asociaţiilor sportive ca simpli turişti. În această privinţă cazul lui **Horia Timiş** (Agronomia Cluj) este elocvent. Acesta, de ani de zile nu mai justifică speranţele puse în el, în plus are o comportare nesportivă, caută să suplinească deficienţe de ordin tehnic şi fizic prin atitudini de necuviinţă la adresa oficialilor, atitudini care, credem, nu vor mai fi trecute cu vederea.

„Cupa Agronomia Cluj" a fost un concurs reuşit, în probele pentru copii, juniori şi seniori, obţinîndu-se o serie de rezultate valoroase, constituind un util test în ajunul campionatelor naţionale.

CÎŞTIGĂTORI : juniori II, 500 şi 1000 m — **V.Vrinceanu** (Şc. sp. Sibiu) 50,4 şi 1:46,7; junioare II, 500 şi 1000 m — **Sanda Frum** (Şc. sp. Sibiu) 56,2 şi 1:57,7; copii I b, 200 şi 500 m — **M. Dobrescu** (Şc. sp. Sibiu) 22,2 şi 54,2; f. 200 şi 500 m — **Tereza Costache** (Constructorul Buc.) 24,3 şi 64,8; copii II — b, 100 şi 200 m — **I. Moldovan** (Şoimii Tuşnad) 14,7 şi 24,6; f, 100 şi 200 m — **Marcela Duţă** (Şc. sp. 2 Buc.) 14,9 şi 24,8; seniori, 500 şi 1000 — **A. Okos** (Dinamo Braşov) 46,5 şi 1:37,8; senioare, 500 şi 1000 m — **Crista Tracher** (Dinamo Braşov) 51,7 şi 1:49,6. **Clasament general :** 1. **Agronomia Cluj** 162 p ; 2. Dinamo Braşov 118 p ; 3. C.S.S. Bucureşti 18 p.

Tr. IOANIŢESCU

HOCHEI

RUNDA DE ASTĂZI, CRITERIU DECISIV

(Urmare din pag. 1)

mai puţin. În golaverajul direct (acela care departajează în cazul egalităţii de puncte) avantajul trece, însă, de partea alb-roşilor. Primele două confruntări au confirmat echilibrul. Meciul din turul I a revenit Stelei, cel din turul II lui Dinamo, într-un subtext tactic identic: a învins de fiecare dată echipa care şi-a organizat mai bine jocul, în condiţiile de supratensiune nervoasă, care a avut plusul de luciditate şi de stăpînire. O dată Steaua o dată Dinamo.

Pentru partida de astăzi un pronostic ar fi aproape imposibil de dat. Dinamo beneficiază de aportul unui portar (Dumitras) aflat într-o formă excelentă, evident superior lui Morar (devenit nr. 1 din cauza eclipsei lui Crişan). În schimb, la Steaua se constată revenirea la valoarea din zilele sale bune a fundaşului Varga, admirabil în partida de duminică, cu Agronomia. Varga, pare să-şi fi recăpătat pofta de joc, mobilitatea, precizia Şuturile sale necruţătoare pot aduce goluri „de aur" echipei. Dar, de partea cealaltă, şi Tureanu se arată în ascensiune.

Prima linie dinamovistă cu Huţanu, Florescu şi Pană ni s-a părut uşor superioară tripletei steliste, Gheorghiu, Calamar, Ştefanov. În schimb linia a III-a a Stelei o întrecere în valoare pe cea de la Dinamo. Aşadar, în ansamblu privind lucrurile, este greu de văzut — măcar şi teoretic — în ce parte se apleacă balanţa.

Astăzi va fi, înainte de toate, un „război al nervilor". Tehnica schimburilor la bancă, modul cum se va profita de superioritäţile numerice (în manşa a II-a aceasta a decis victoria dinamovistă), dar şi măiestria apărării în inferioritate, dozarea eforturilor, stăpînirea de sine vor hotărî pe liderul campionatului înaintea tururilor din primăvară.

Dar, mai presus de rezultatul acestui meci, de toate speranţele, ambiţiile, rivalităţile şi pasiunile care gravitează în jurul lui, important este ca el să ne dea răspunsul concret la întrebări actuale şi arzătoare:

— cum alcătuim lotul naţional pentru participarea la grupa B a campionatului mondial?

— ce valoare CONCRETĂ are acest lot?

Iată, dar, cîte responsabilităţi apasă pe umerii jucătorilor şi antrenorilor. Nutrim speranţa că ei se vor afla la înălţime.

PROGRAMUL DE AZI

ORA 16,30 : Agronomia Cluj — Avîntul M. Ciuc
ORA 19,00 : Dinamo — Steaua

CLASAMENT

1. Dinamo	8	7	0	1	54-12	14 (+42)
2. Steaua	8	7	0	1	56-11	14 (+45)
3. Agronomia	8	1	0	7	18-62	2 (—44)
4. Avîntul	8	1	0	7	16—59	2 (—43)

N.R. : Potrivit regulamentului actualei ediţii a campionatului, în caz de egalitate de puncte dintre două echipe, se ia în consideraţie golaverajul în întîlnirile directe (Dinamo — Steaua 5—4, Agronomia — Avîntul 11—9).

CU GÎNDUL LA OLIMPIADĂ

(Urmare din pag. 1)

la start, avea să ajungă din nou sus cu vreo cinci minute mai tîrziu decît ultimul dintre voleibaliştii plecaţi în cursă... Testul de rezistenţă îl bucură indeosebi pe medicul lotului, Gabriel Cherebeţiu, permanent preocupat de sporirea capacităţii de efort a băieţilor. După ceai, duşul cald şi binemeritata odihnă, apoi masa de prînz şi din nou afară la...

... VOLEI PE ZĂPADĂ

Undeva, la margine de pădure, pe drumul care leagă cabana Clăbucet — plecare de Gîrbova, voleibaliştii şi-au instalat un fileu, au trasat pe zăpada întărită un teren aproximativ, au adîncit două gropi în zona prezumtivă a „serviciului", pentru antrenamentul specific. Mingile albe, vopsite înadins ici-colo în roşu, pentru a se putea distinge mai bine, zboară fără încetare peste fileu. Se execută numai serviciul şi primirea, sub privirile anrenorilor, care nu cer altceva decît precizia lor. Cu toţii se străduiesc să plaseze mingea cît mai precis pe toate zonele terenului, obligîndu-şi colegii de la preluare să înoate permanent prin zăpadă, să facă plonjoane spectaculoase, adesea hazlii. Pe chipurile antrenorilor se citeşte o totală satisfacţie, ca şi cum ceea ce făceau elevii lor acolo, pe terenul improvizat, echivala cu o victorie într-o mare competiţie.

CIRCUIT TRAINING...

A doua zi de dimineaţă, lucrul se relua cu aceeaşi poftă. În apropierea cabanei, antrenorul principal N. Sotir, cu cronometrul suspendat pe după gît, aştepta sosirea unui grup de „fondişti", plecat în cursă. **„Azi am împărţit lotul în trei grupe** — îmi spuse cătînd spre coama după care dispăruseră alergătorii. **Aici se află „crosiştii" Dumănoiu, Paraschivescu şi Marinescu, care au mai multă nevoie de lucru pentru rezistenţă. Un alt grup se află pe „teren" cu prof. Braşoveanu, iar ceilalţi au plecat pe schiuri, la Gîrbova, cu Aurel Drăgan".**

La marginea pădurii, mingile cu buline roşii zboară din nou peste fileu. **Schreiber, Bartha, Codoi, Cristian Ion** şi **Păşteanu** trebuie să efectueze cîteva zeci de repuneri precise în joc. Antrenorul Braşoveanu dă mereu indicaţii privitoare la maniera de execuţie şi la zona unde trebuie plasată mingea. **„Puţină tehnică nu strică nici la pregătirea pur fizică chiar dacă nimeni n-a mai pomenit volei în zăpadă, în vîrf de munte"** — mă întîmpină vesel antrenorul. Alături de el, masorul Dan Dumitraşcu — omul indispensabil pe care băieţii îl stimează în mod deosebit pentru ceea ce face — dă o mînă de ajutor la recuperarea mingilor răzleţite... La cîteva sute de metri, Oros, Enescu şi Dumitrescu se pregătesc pentru o nouă coborîre pe panta care duce la Gîrbova. Au, însă, ca obiectiv să urce cu schiurile în picioare, ceea ce nu-i deloc uşor. În vîrful pantei zăbovesc puţin cu feţele în soarele mai călduţ ca ieri, apoi pornesc la vale.. De la Gîrbova se întorc ceilalţi schiori — **Vraniţă, Moculescu, Bălaş** — şi „atelierele" se schimbă. Cei mai bucuroşi sînt, fireşte, aceia care abia aşteaptă să-şi pună schiurile.

...O nouă zi se încheie pe Clăbucet Băieţii trudesc din greu aici, la aproape 1500 de metri altitudine, dar o fac fără rezerve, cu gîndul că sudoarea vărsată în cele cîteva zile de pregătire îi va face mai puternici în „fierbintea vară" olimpică. Ei ştiu că medaliile de bronz cucerite la „europenele" de anul trecut s-au născut tot aici şi speră ca în septembrie să se întoarcă de la München cu altele mai de preţ...